

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 1103

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 28 noiembrie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.035. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al statului, precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”	2–3
1.036. — Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare fronturi de așteptare (amonte și aval) Port Medgidia”	4
1.037. — Hotărâre pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2025, către Forumul privind Administrarea Fiscală, în vederea participării la formatele de lucru din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.....	5
1.038. — Hotărâre privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.473/2024 pentru declararea de interes național a Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027	5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.907. — Ordin al ministrului finanțelor privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor nr. 318/2022 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă.....	6
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 22 din 20 octombrie 2025 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	7–14
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
7. — Regulament pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2024 privind regimul și principiile aferente remunerării personalului și membrilor Consiliului în cadrul Autorității de Supraveghere Financiară	15–16

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea unui imobil din domeniul privat al statului în domeniul public al statului, precum și modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”

Având în vedere art. 2 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc modalitatea de constituire și administrare a fondului locativ de protocol,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 296 alin. (1), art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 863 lit. e) și art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc modalitatea de constituire și administrare a fondului locativ de protocol, coroborat cu art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 87/2014 pentru stabilirea unor măsuri privind situația juridică a unor bunuri din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, a unor măsuri privind managementul situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 144/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — (1) Se aprobă trecerea unui imobil, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul privat al statului și administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în domeniul public al statului și administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” și declararea acestuia ca fiind afectat uzului și interesului public național.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Imobilul prevăzut la alin. (1) se înscrie în fondul locativ de protocol și bunuri mobile, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”.

Art. II. — Se aprobă atribuirea destinației de reședință oficială a imobilului prevăzut la art. 1 alin. (1) pentru persoanele prevăzute la art. 2 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 19/2002 privind unele măsuri pentru constituirea și utilizarea fondului locativ de protocol și bunuri mobile din domeniul public și privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 640/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 1 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. 3 — Lista bunurilor imobile din domeniul public al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, după numărul curent 55¹⁴ se introduce un nou număr curent, nr. crt. 55¹⁵, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —
„55 ¹⁵ .”	Apartament nr. 2, etaj 1 din imobilul situat în str. Constantin Prezan nr. 4, sectorul 1, București	282,82”

2. La anexa nr. 4 — Lista bunurilor imobile din domeniul privat al statului, aflate în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, numărul curent 210 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —	Temei legal
„210.”	Teren din str. Constantin Prezan nr. 4, sectorul 1, București	2.441 mp	Hotărârea Guvernului nr. 39/1996 Ordin SGG nr. 530/1996”

3. La anexa nr. 5 — Lista bunurilor imobile proprietate a Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, numărul curent 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea imobilului și adresa	Teren — mp —
„3	Apartament nr. 3, etaj 2 din imobilul situat în str. Constantin Prezan nr. 4, sectorul 1, București	1.204,21 mp”

Art. IV. — Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera modificările și completările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor imobile aflate în proprietatea privată a statului, iar Secretariatul General al Guvernului, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare în anexa nr. 40 a Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 27 noiembrie 2025.
Nr. 1.035.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în aflat în domeniul privat al statului și în administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, care trece în domeniul public al statului

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificție	Tipul bunului	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumirea și codul fiscal)	Situația juridică	
					Descrierea tehnică pe scurt	Adresă	Vecinătăți (pe scurt)					Baza legală	Administrare/ Concesiune/ Folosință gratuită/ Închiriere
1.	Se va atribui ulterior.	8.29.08	Imobil	Apartament cu teren aferent	Nr. cadastral 265782 — C1-U14, apartament compus din 5 camere și dependințe, suprafața utilă de 271,73 mp; suprafața totală de 378,31 mp; teren în cotă indiviză de 282,82 mp; cotă indiviză părți comune 3316/10000	București, bulevardul Constantin Prezan nr. 4, etajul 1, ap. 2, sectorul 1	Nord — bd. Constantin Prezan; Sud — alee carosabilă din strada Uruguay; Vest — bd. Constantin Prezan nr. 2A; Est — str. Gheorghe Șonțu nr. 11	Hotărârea Guvernului nr. 39/1996	3.775.000,00	31.12.2024	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” (CUI RO2351555)	Hotărârea Guvernului nr. 60/2005	Administrare

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Modernizare fronturi de așteptare (amonte și aval) Port Medgidia”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Modernizare fronturi de așteptare (amonte și aval) Port Medgidia”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Mecanismul pentru Interconectarea Europei, și de la bugetul de

stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A., răspunde de modul de utilizare a sumelor aprobate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Ciprian-Constantin Șerban
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 27 noiembrie 2025.
Nr. 1.036.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Modernizare fronturi de așteptare (amonte și aval) Port Medgidia”

Titular: Ministerul Transporturilor și Infrastructurii
Beneficiar: Compania Națională „Administrația Canalelor Navigabile” — S.A.
Amplasament: județul Constanța, UAT Medgidia, Canalul Dunăre — Marea Neagră (CDMN), Port Medgidia, mal drept km 37+410 kilometraj de execuție (27+000 km navigabil)

Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 11.11.2024, 1 euro = 4,9749 lei),	mii lei	125.267
— din care C + M, inclusiv TVA:	mii lei	75.288
— Eșalonarea investiției INV/C + M		
— anul I	mii lei	125.267
	mii lei	75.288
Capacități:		
— front de așteptare modernizat		918 m
— priza de cheu pentru alimentare nave cu energie electrică		3 bucăți
— iluminat		21 de stâlpi
— împrejmuire front de așteptare		690 m
Durata de execuție a investiției:		12 luni

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja antisismic conform Normativului „Cod de proiectare seismică” P 100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile, prin Mecanismul pentru Interconectarea Europei, și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea plății contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2025, către Forumul privind Administrarea Fiscală, în vederea participării la formatele de lucru din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/2016 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată prin Legea nr. 336/2023,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției financiare voluntare a României, pentru anul 2025, către Forumul privind Administrarea Fiscală, în vederea participării la formatele de lucru din cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, în limita echivalentului în lei al sumei totale de 30.000 euro/an.

Art. 2. — Suma necesară plății contribuției financiare voluntare a României prevăzută la art. 1 se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Finanțelor pentru anul 2025.

Art. 3. — Echivalentul în lei al sumei prevăzute la art. 1 se calculează pe baza cursului oficial de schimb euro/leu al Băncii Naționale a României, valabil la data efectuării plății.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare
Ministrul afacerilor externe,
Oana-Silvia Țoiu

București, 27 noiembrie 2025.
Nr. 1.037.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.473/2024 pentru declararea de interes național a Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — După articolul 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.473/2024 pentru declararea de interes național a Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1167 din 22 noiembrie 2024, se introduce un nou articol, art. 4, cu următorul cuprins:

„Art. 4. — Localitățile stabilite pentru desfășurarea Festivalului Olimpic al Tineretului European — F.O.T.E. — ediția de iarnă, 2027, sunt Brașov, Predeal, Râșnov, Sfântu Gheorghe și Fundata, iar localitățile de rezervă sunt Miercurea-Ciuc și Cârța.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
Secretarul general al Guvernului,
Ștefan-Radu Oprea
p. Șeful Cămariei Prim-Ministrului,
Cristina Mone
Președintele Agenției Naționale
pentru Sport,
Constantin-Bogdan Matei

București, 27 noiembrie 2025.
Nr. 1.038.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

**privind modificarea Ordinului ministrului finanțelor
nr. 318/2022 pentru aprobarea Regulamentului-cadru
privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă**

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;
— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului finanțelor nr. 318/2022 pentru aprobarea Regulamentului-cadru privind operațiunile de piață cu titluri de stat pe piața internă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 18 martie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **în anexă, la articolul 29, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 29. — (1) Punctajul total pentru activitatea de formator de piață este de 22,5 puncte și este alocat fiecărui dealer primar în funcție de respectarea obligațiilor minime de cotare pentru perioada de evaluare, conform alin. (2) și (3).

.....
(3) Dealerilor primari care au performanțe superioare obligațiilor minime de cotare pentru fiecare criteriu prezentat la art. 28, în limitele prevederilor alin. (4) lit. c), li se alocă diferența de 15 puncte până la punctajul total, proporțional, după cum urmează:

a) 5 puncte — media ponderată zilnică a marjei de cotare, prin cotarea fermă a marjei medii ponderate de vânzare-cumpărare mai mică de 25 de puncte de bază. Ponderarea în cazul fiecărui dealer primar se efectuează cu perioada de cotare efectivă pe fiecare serie de titluri de stat pentru care se oferă cotații ferme;

b) 4 puncte — media ponderată zilnică a volumului de titluri cotat, prin cotarea fermă a unui volum mediu ponderat în valoare mai mare de 10 milioane de lei. Ponderarea în cazul fiecărui dealer primar se efectuează cu perioada de cotare efectivă pe fiecare serie de titluri de stat pentru care se oferă cotații ferme;

c) 3 puncte — media zilnică a perioadei de cotare, cu un timp mediu de cotare mai mare de 5 ore;

d) 2 puncte — numărul zilnic al seriilor de titluri de stat cu maturitatea reziduală egală sau mai mare de 5 ani, prin cotarea fermă a mai mult de 2 serii de titluri de stat cu maturitatea reziduală egală sau mai mare de 5 ani;

e) 1 punct — numărul zilnic al seriilor de titluri de stat cu maturitatea reziduală mai mică de 5 ani, prin cotarea fermă a mai mult de 2 serii de titluri de stat cu maturitatea reziduală mai mică de 5 ani.”

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu data de 1 decembrie 2026.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 26 noiembrie 2025.
Nr. 1.907.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 22**din 20 octombrie 2025**

Dosar nr. 1.692/1/2025

Lia Savonea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Eleni Cristina Marcu	— președintele delegat al Secției penale
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă
Denisa Livia Băldean	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Gheorghe Liviu Zidaru	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Glodeanu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Diana Manole	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Craiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Marcela Marta Iacob	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este legal constituit în conformitate cu dispozițiile art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă raportat la art. 31 alin. (4) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului

de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Lia Savonea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată pentru această cauză în conformitate cu dispozițiile art. 32 din Regulament.

4. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef al Secției judiciare Antonia Eleonora Constantin.

5. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la următoarea problemă de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în ceea ce privește timbrarea cererilor formulate în temeiul dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită stabilirea sumei definitive datorate de către debitor, cu titlul de penalități de întârziere.”

6. Magistratul-asistent învederează că, la dosarul cauzei, s-a depus raportul întocmit.

7. Președintele completului, doamna judecător Lia Savonea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a acordat cuvântul reprezentantului Ministerului Public asupra recursului în interesul legii.

8. Reprezentantul procurorului general a arătat că taxarea la valoare, prin aplicarea integrală a regulilor de taxare prevăzute de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, fără plafonarea taxei, operează în materia executării silit, cu titlu de excepție, doar în situația indicată de art. 10 alin. (3) din această ordonanță de urgență, cu referire la art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă, atunci când executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, caz în care, în contestația la executare, pot fi invocate și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o altă cale procedurală pentru desființarea lui, inclusiv o acțiune de drept comun.

9. Așadar, în interpretarea și aplicarea art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cererea formulată în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită fixarea sumei definitive datorate cu titlu de penalități, este supusă taxei judiciare de timbru de 20 de lei, stabilită potrivit art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cu excepția situațiilor în care, pentru cererile adresate instanțelor judecătorești, se identifică o cauză de scutire legală de la plata taxei judiciare de timbru.

10. Președintele completului, doamna judecător Lia Savonea, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor

completului, a declarat debaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra admisibilității recursului în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, a constatat următoarele:

I. Temeiul juridic al recursului în interesul legii

11. Articolul 514 din Codul de procedură civilă prevede astfel:

„Art. 514. — Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

12. Sesizarea s-a făcut de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, atașându-se documentația constituită în legătură cu problema de drept ce face obiectul prezentului recurs în interesul legii.

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013*

„Art. 1. — (1) Acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt supuse taxelor judiciare de timbru prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Taxele judiciare de timbru sunt datorate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de către toate persoanele fizice și juridice și reprezintă plata serviciilor prestate de către instanțele judecătorești, precum și de către Ministerul Justiției și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazurile anume prevăzute de lege, acțiunile și cererile introduse la instanțele judecătorești, precum și cererile adresate Ministerului Justiției și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt scutite de la plata taxelor judiciare de timbru. (...)

Art. 3. — (1) Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel:

a) până la valoarea de 500 lei — 8%, dar nu mai puțin de 20 lei;
b) între 501 lei și 5.000 lei — 40 lei + 7% pentru ce depășește 500 lei;

c) între 5.001 lei și 25.000 lei — 355 lei + 5% pentru ce depășește 5.000 lei;

d) între 25.001 lei și 50.000 lei — 1.355 lei + 3% pentru ce depășește 25.000 lei;

e) între 50.001 lei și 250.000 lei — 2.105 lei + 2% pentru ce depășește 50.000 lei;

f) peste 250.000 lei — 6.105 lei + 1% pentru ce depășește 250.000 lei. (...)

Art. 10. — (1) În materia executării silite, următoarele cereri se taxează astfel:

a) cereri pentru încuviințarea executării silite, pentru fiecare titlu executoriu — 20 lei;

b) cereri de suspendare a executării silite, inclusiv a executării provizorii — 50 lei.

(2) În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei

contestații nu poate depăși suma de 1.000 lei, indiferent de valoarea contestată. În cazul în care obiectul executării silite nu este evaluabil în bani, contestația la executare se taxează cu 100 lei.

(3) În cazul în care prin contestația la executare silită se invocă, în condițiile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului, taxa de timbru se stabilește potrivit art. 3 alin. (1).

(4) Cererile de întoarcere a executării silite se taxează, în toate cazurile, cu 50 lei, dacă valoarea cererii nu depășește 5.000 lei, și cu 300 lei, pentru cererile a căror valoare depășește 5.000 lei. (...)

Art. 27. — Orice alte acțiuni sau cereri neevaluabile în bani, cu excepția celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii, se taxează cu 20 lei.”

14. Codul de procedură civilă

„Art. 906. — (1) Dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, acesta poate fi constrâns la îndeplinirea ei, prin aplicarea unor penalități, de către instanța de executare.

(2) Când obligația nu este evaluabilă în bani, instanța sesizată de creditor îl poate obliga pe debitor, prin încheiere definitivă dată cu citarea părților, să plătească în favoarea creditorului o penalitate de la 100 lei la 1.000 lei, stabilită pe zi de întârziere, până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu.

(3) Atunci când obligația are un obiect evaluabil în bani, penalitatea prevăzută la alin. (2) poate fi stabilită de instanță între 0,1% și 1% pe zi de întârziere, procentaj calculat din valoarea obiectului obligației.

(4) Dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere, dată cu citarea părților. Creditorul poate solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități de întârziere după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația prevăzută în titlul executoriu, până la stingerea ei completă.

(5) Penalitatea va putea fi înlăturată ori redusă, pe calea contestației la executare, dacă debitorul execută obligația prevăzută în titlul executoriu și dovedește existența unor motive temeinice care au justificat întârzierea executării.

(6) Încheierea dată în condițiile alin. (4) este executorie.

(7) Acordarea de penalități în condițiile alin. (1)-(4) nu exclude obligarea debitorului la plata de despăgubiri, la cererea creditorului, în condițiile art. 892 sau ale dreptului comun.”

IV. Orientările jurisprudențiale divergente

15. Într-o primă orientare se consideră că, în absența unor dispoziții legale exprese, cererile întemeiate pe art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau de a nu face, ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită instanței de executare fixarea sumei definitive datorate de către debitor, sunt supuse taxei judiciare de timbru calculate potrivit regulilor prevăzute de art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin raportare la valoarea însumată a penalităților de întârziere.

16. Această concluzie se justifică raportat la obiectul cererii, care este evaluabil pecuniar, interpretarea privind timbrarea la valoare fiind mai apropiată scopului și rațiunii normei prevăzute de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

17. Deși cererea prevăzută de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă este una în materia executării silite, legiuitorul nu a înțeles să o reglementeze în cadrul art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, astfel că nu poate fi timbrată conform acestor prevederi legale.

18. S-a arătat că art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu este aplicabil, întrucât acesta vizează acțiunile și cererile neevaluabile în bani. Or, cererea întemeiată pe art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă este o cerere pecuniară, obiectul acesteia fiind evaluabil în bani.

19. Astfel, chiar dacă scopul cererii întemeiate pe art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă constă în sancționarea pasivității debitorului, nu trebuie omis că efectul admiterii acestei cereri constă în obligarea debitorului la plata unei sume de bani în favoarea creditorului. Față de acest aspect, acțiunea are un evident caracter patrimonial și nu poate fi încadrată în sfera acțiunilor neevaluabile în bani.

20. Finalitatea aplicării art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă este aceea de a se obține un nou titlu executoriu, distinct de cel inițial, atât prin prisma obiectului, care constă în plata unei sume de bani, cât și din perspectiva funcției exercitate de titlul executoriu — constrângerea persoanei debitorului la executarea obligațiilor de a face sau a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană.

21. Unele instanțe care au adoptat această orientare au făcut trimitere la concluziile întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel din 23-24 iunie 2016, care s-a desfășurat la Curtea de Apel Bacău, majoritatea curților de apel reprezentate la acea întâlnire exprimând opinia în sensul că, în absența unor dispoziții legale exprese, în privința cererii întemeiate pe art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, se va aplica taxa la valoare.

22. În cea de-a doua orientare, majoritară, se consideră că cererile de chemare în judecată formulate în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă se timbrează cu o taxă fixă de 20 de lei, având în vedere că, prin cererea formulată, creditorul nu urmărește obținerea unui nou câștig, respectiv valorificarea unei noi pretenții, ci același scop pe care l-a avut în procesul de fond, anume executarea în natură a obligației de a face sau de a nu face, prevăzută în hotărârea judecătorească, ce reprezintă titlu executoriu, și, din această perspectivă, cererea de stabilire a sumei definitive datorate de către debitor cu titlu de penalități de întârziere apare ca un incident în faza executării silite, penalitățile acordate fiind doar mijlocul pus la dispoziția creditorului de a obține, prin sancționarea debitorului, pretenția dedusă judecătii în litigiul de fond. În plus, ar fi inoportun să i se solicite creditorului să timbreze la valoarea penalităților a căror sumă solicită să fie fixată, atunci când, pentru litigiul în care a fost obținut titlul executoriu, legiuitorul a prevăzut scutirea de la plata taxei judiciare de timbru.

23. Fiind o sancțiune aplicabilă debitorului și un incident în faza de executare silită, prin care se obține constrângerea acestuia în vederea respectării dispozițiilor din titlul executoriu de care beneficiază creditorul, în absența unei reglementări exprese în sens contrar, cererea de chemare în judecată este supusă taxei judiciare de timbru prevăzute de art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

24. Totodată, s-a arătat că, în materia executării silite, opțiunea legiuitorului a fost aceea de a stabili fie taxe judiciare de timbru fixe (pentru cererea de încuviințare a executării silite, pentru cererile de suspendare a executării silite, pentru cererea de întoarcere a executării silite), fie a unei taxe raportate la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau a debitului urmărit, însă plafonat la suma de 1.000 lei (în materia contestației la executare).

25. Această opțiune a legiuitorului pentru o taxare mai redusă a cererilor formulate în cea de-a doua fază a procesului civil (executarea silită) are în vedere premisa că, odată obținut titlul executoriu, o parte din sarcina ducerii la îndeplinire efectivă a obligației revine statului, care trebuie să creeze mecanisme suficiente și neîmpovărătoare pentru creditor, ce urmărește să își realizeze efectiv dreptul, dar și pentru debitor, care poate dovedi eventuala nelegalitate a executării silite.

26. Întrucât executarea silită este cea de-a doua fază a procesului civil, având în vedere și regulile de taxare prevăzute de lege pentru cererile aferente acesteia, nu este în spiritul legii interpretarea în sensul că se timbrează la valoare cererea formulată în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul solicită instanței de executare fixarea sumei definitive datorate de către debitor cu titlu de penalități, în scopul constrângerii debitorului la executarea obligației stabilite prin titlul executoriu.

27. A fost identificată și a treia orientare de jurisprudență, izolată, în care s-a considerat că cererile întemeiate pe art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, atunci când, pentru cererea formulată în litigiul în care a fost obținut titlul executoriu care conține o obligație de a face sau de a nu face, ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, a operat o scutire legală obiectivă de la plata taxei judiciare de timbru [de exemplu: scutirea legală prevăzută de art. 42 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, potrivit căruia „Cererile sau acțiunile în justiție, cererile accesorii și incidentale, precum și intabularea titlurilor de proprietate rezultate din aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a prezentei legi sunt scutite de taxa de timbru (...)”]; scutirea legală obiectivă prevăzută de art. 50 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, republicată, modificată și completată, potrivit căruia „Cererile sau acțiunile în justiție, precum și transcrierea sau intabularea titlurilor de proprietate, legate de aplicarea prevederilor prezentei legi și de bunurile care fac obiectul acesteia, sunt scutite de taxe de timbru”].

V. Opinia titularului sesizării

28. Cu privire la admisibilitatea recursului în interesul legii, Ministerul Public a apreciat că analiza hotărârilor judecătorești definitive anexate relevă existența unei practici neunitare, reflectată într-un număr consistent de hotărâri contradictorii, provenind din circumscripțiile tuturor curților de apel, ceea ce denotă o problemă de drept reală, de interes, soluționată diferit la nivelul instanțelor judecătorești, care necesită dezlegare din partea instanței supreme.

29. Practica neunitară a instanțelor judecătorești, exemplificată prin hotărârile judecătorești diferite, se circumscrie problemei de drept sesizate, întrucât în cuprinsul hotărârilor judecătorești definitive este identificată dispoziția legală interpretată și aplicată, în sensul că, în cazul încheierilor prin care au fost soluționate cererile de reexaminare formulate în temeiul dispozițiilor art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 împotriva modului de stabilire a taxei judiciare de timbru, încheierile definitive cuprind și raționamentul instanțelor în sensul orientărilor pe care le concretizează, iar în alte situații, în cuprinsul hotărârilor judecătorești prin care a fost soluționată cererea formulată în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, este menționat cuantumul taxei judiciare de timbru achitate anticipat de către creditor.

30. Pe fondul cauzei, titularul sesizării a arătat că aspectele ce privesc taxele judiciare de timbru datorate pentru cererile adresate instanțelor de judecată în faza executării silite sunt reglementate în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, într-un singur text, art. 10, din a cărui redactare a fost omisă ipoteza cererilor prevăzute de art. 906 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă.

31. Pentru situațiile nereglementate în mod expres se remarcă imposibilitatea aplicării prin analogie a normelor de

taxare cuprinse în art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât cererile prin care se urmărește executarea silită directă a obligațiilor de a face sau de a nu face și care presupun faptul personal al debitorului nu pot fi asimilate niciuneia dintre cererile enumerate în diferitele alineate ale acestui articol.

32. Întrucât enumerarea conținută în art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 nu este exhaustivă, neepuizând totalitatea cererilor care pot fi adresate instanțelor de executare, se impune interpretarea sistematică și teleologică a dispozițiilor cuprinse în acest act normativ.

33. Din interpretarea sistematică a art. 1, 2, 3 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 rezultă că regula generală în privința acțiunilor și cererilor adresate instanțelor judecătorești este timbrarea acestora, iar excepția o constituie scutirea de la plata taxei judiciare de timbru, în cazurile anume prevăzute de lege, în considerarea fie a naturii specifice a drepturilor și intereselor legitime, pentru a căror realizare este necesară sesizarea instanțelor judecătorești, fie a situației/calităților speciale ale unor categorii de persoane care apelează la justiție, ca serviciu public.

34. Quantumul taxelor judiciare de timbru diferă după cum acțiunile și cererile au sau nu au caracter patrimonial, respectiv în funcție de natura acțiunilor sau cererilor, regulile de taxare fiind indicate în cuprinsul art. 3-27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013.

35. Pentru materia executării silite, opțiunea legiuitorului exprimată în cuprinsul art. 10 din această ordonanță de urgență a fost în sensul că, exceptând situațiile în care este incidentă o cauză de scutire legală obiectivă ori subiectivă, cererile adresate instanțelor judecătorești în cea de-a doua fază a procesului civil trebuie să fie taxate, ca regulă, fie cu o taxă fixă, fie cu o taxă variabilă în raport cu valoarea cererii, însă plafonată.

36. Taxarea la valoare, prin aplicarea integrală a regulilor de taxare prevăzute în art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, fără plafonarea taxei, operează în materia executării silite, cu titlu de excepție, doar în situația indicată de art. 10 alin. (3) din această ordonanță de urgență, cu referire la art. 713 alin. (2) din Codul de procedură civilă, atunci când executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, caz în care, în contestația la executare, pot fi invocate și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o altă cale procedurală pentru desființarea lui, inclusiv o acțiune de drept comun.

37. În lumina celor prezentate s-a considerat că, în interpretarea și aplicarea art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cererea formulată în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită fixarea sumei definitive datorate cu titlu de penalități, este supusă taxei judiciare de timbru de 20 de lei, stabilită potrivit art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cu excepția situațiilor în care, pentru cererile adresate instanțelor judecătorești, se identifică o cauză de scutire legală de la plata taxei judiciare de timbru.

VI. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

38. La nivelul instanței supreme, în considerentele Deciziei nr. 32 din 9 iunie 2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2008, s-a arătat că, în vederea determinării competenței materiale de soluționare

în primă instanță și în căile de atac, sunt evaluabile în bani litigiile civile și comerciale având ca obiect constatarea existenței sau inexistenței unui drept patrimonial, constatarea nulității, anularea, rezoluțiunea, rezilierea unor acte juridice privind drepturi patrimoniale, indiferent dacă este formulat petitul accesoriu privind restabilirea situației anterioare, și s-a reținut, în esență, că:

„Clasificarea pe care Legea nr. 146/1997 o face în acțiuni neevaluabile și evaluabile în bani are la bază rațiuni fiscale și nu are nimic comun cu natura patrimonială sau nepatrimonială a dreptului dedus judecății și deci cu caracterul evaluabil sau neevaluabil în bani al proceselor și cererilor în materie civilă și comercială la care se referă art. 2 din Codul de procedură civilă pentru delimitarea competenței materiale în primă instanță.

Așadar, pentru stabilirea taxei judiciare de timbru urmează a fi avute în vedere dispozițiile și categoriile de acțiuni folosite de legea specială, în timp ce pentru determinarea competenței materiale după valoare și, implicit, a căilor de atac ce se pot exercita împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în cauzele civile și comerciale se va avea în vedere natura dreptului care fundamentează acțiunea, particularizând-o și transferându-i din caracterele sale”.

39. De asemenea, sunt relevante considerentele Deciziei nr. XX din 12 decembrie 2005, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiile Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 13 martie 2006, potrivit căreia cererea privind obligarea la daune cominatorii este admisibilă și în condițiile reglementării obligării debitorului la plata amenzii civile conform art. 580³ din Codul de procedură civilă de la 1865; hotărârea prin care s-au acordat daune cominatorii este susceptibilă de executare silită, la cererea creditorului, în limita daunelor-interese dovedite, precum și următoarele decizii:

— nr. 16 din 6 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017, prin care, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că nu este admisibilă formularea mai multor cereri de fixare a sumei definitive datorate de debitor cu titlu de penalități — paragrafele 45-58, 60-61, 71-73 și 75;

— nr. 59 din 9 decembrie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 29 ianuarie 2020, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă sesizarea pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „În situația în care prima instanță a respins cererea de fixare a unei sume definitive ce i se datorează creditorului cu titlu de penalități, în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, hotărârea primei instanțe este susceptibilă de a fi atacată cu o cale de atac, respectiv apel?” — paragraful 38;

— nr. 30 din 24 aprilie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 16 mai 2023, prin care, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că, în măsura în care debitorul a executat obligația de a face sau de a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, chiar și pe parcursul soluționării cererii întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, creditorul nu mai poate obține stabilirea sumei definitive cu titlu de penalitate — paragrafele 99, 100, 102, 105-111, 113-117, 119, 123 și 127;

— nr. 37 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 19 iulie 2023, prin care, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că este posibilă fixarea sumei definitive ce i se datorează creditorului, cu titlu de penalități, pentru un interval de timp mai mare de 3 luni, dar compus numai din termene de câte 3 luni — paragrafele 73-78;

— nr. 2 din 20 ianuarie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 4 martie 2020, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 28 raportat la art. 35 alin. (2), art. 9 și art. 34 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, s-a stabilit că nu sunt supuse taxei judiciare de timbru căile de atac atunci când acestea vizează soluțiile pronunțate de instanțele anterioare asupra cererii accesorii formulate în proces de părți, de acordare a cheltuielilor de judecată — paragraful 44;

— nr. 25 din 26 octombrie 2020, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 12 ianuarie 2021, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 55 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, în cazul proceselor începute sub imperiul Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, tuturor cererilor formulate în cadrul acestora, cereri accesorii, incidentale și incidente procedurale, precum și căilor de atac, ordinare și extraordinare, le sunt aplicabile, în ceea ce privește taxa judiciară de timbru, dispozițiile acestei legi, iar nu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 — paragrafele 89, 95, 96, 99-101 și 104;

— nr. 2 din 28 februarie 2024, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 284 din 2 aprilie 2024, prin care, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 115 alin. (1) din Legea nr. 85/2014, coroborate cu art. 32 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, raportat la art. 197, art. 470 alin. (2) și (3), respectiv art. 486 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că, în cazul cererilor de chemare în judecată și al căilor de atac introduse sau declarate de către debitor anterior deschiderii procedurii de insolvență, supuse taxei judiciare de timbru, potrivit legii, însușirea cererii de chemare în judecată sau a căii de atac de către practicianul în insolvență desemnat în procedura ulterior declanșată nu atrage scutirea de la plata taxei judiciare de timbru — paragrafele 71-73 și 95.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

40. Prin Decizia nr. 624 din 9 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 176 din 5 martie 2019, Curtea Constituțională a subliniat că soluția legislativă cuprinsă în art. 906 din Codul de procedură civilă este constituțională, întrucât penalitățile stabilite de instanță nu au natura unor despăgubiri, ci constituie un mijloc de constrângere juridică indirectă menit să determine debitorul să execute obligația prevăzută în titlul executoriu. Totodată, a reliefat că, prin aplicarea acestor penalități, se urmăresc evitarea tergiversării nejustificate a executării și asigurarea celerității procedurii, finalitatea lor fiind aceea de a garanta executarea în natură a

obligațiilor de a face sau a nu face, fără a se confunda cu daunele-interese compensatorii sau moratorii și fără a fi condiționat de existența unui prejudiciu.

VIII. Raportul asupra recursului în interesul legii

41. Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori desemnați, conform art. 516 alin. (5) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cererile adresate instanțelor judecătorești, în faza executării silite, în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul obligației de a face sau a nu face, ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită stabilirea sumei pe care debitorul acestei obligații o datorează cu titlul de penalități, sunt supuse taxei judiciare de timbru de 20 de lei, prevăzută de art. 27 din ordonanța de urgență amintită, cu excepția situațiilor în care, în temeiul unei dispoziții legale exprese, este incidentă o cauză de scutire legală obiectivă sau, după caz, subiectivă de la plata taxelor judiciare de timbru.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Admisibilitatea recursului în interesul legii

42. Prioritar unei analize de fond a problemei de drept supuse dezbaterii, se impune verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în raport cu prevederile art. 514, coroborate cu cele ale art. 515 din Codul de procedură civilă.

43. Potrivit dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă: „Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea ministrului justiției, Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorire să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești.”

44. Procedând la verificarea legalității investiției, în acord cu prevederile sus-amintite, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal investită de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei decizii în interesul legii, acesta făcând parte din categoria subiecților ce pot promova recurs în interesul legii.

45. Conform prevederilor art. 515 din Codul de procedură civilă: „Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecății au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive, care se anexează cererii.”

46. Textele legale menționate anterior determină aria restrictivă a examinării pe care o efectuează Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii și stabilesc mecanismul, scopul și condițiile de admisibilitate care trebuie îndeplinite cumulativ: (i) sesizarea să aibă ca obiect o problemă de drept; (ii) această problemă de drept să fi fost dezlegată diferit de instanțele judecătorești; (iii) dovada soluționării diferite să se facă prin hotărâri judecătorești definitive; (iv) hotărârile judecătorești să fie anexate sesizării.

47. În atare context, Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată în vederea soluționării prezentului recurs în interesul legii, reieșind din cuprinsul sesizării că problema de drept are în vedere interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în ceea ce privește timbrarea cererilor formulate în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită stabilirea sumei definitive datorate de către debitor, cu titlul de penalități de întârziere.

48. Din înscrisurile anexate memoriului înaintat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție rezultă că se identifică practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești; în acest sens, din hotărârile judecătorești definitive atașate sesizării și pronunțate de judecătoria și tribunale se conturează două orientări divergente întemeiate pe interpretarea și aplicarea aceluiași prevederi legale, ceea ce justifică necesitatea pronunțării unei decizii care să asigure unificarea jurisprudenței.

49. Așadar, recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă.

Analiza problemei de drept ce face obiectul recursului în interesul legii

50. Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în ceea ce privește timbrarea cererilor formulate în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul unei obligații de a face sau a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită stabilirea sumei definitive datorate de către debitor, cu titlul de penalități de întârziere, au generat practică neunitară la nivelul instanțelor judecătorești ce au fost sesizate ca instanțe de executare cu acest tip de cauze de către creditorii anterior menționați, considerându-se că acțiunile formulate în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă fie se timbrează potrivit regulilor prevăzute de art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin raportare la valoarea însumată a penalităților de întârziere, fie se timbrează cu o taxă judiciară fixă de 20 de lei, potrivit prevederilor art. 27 din aceeași ordonanță de urgență a Guvernului.

51. A fost identificată și o a treia orientare jurisprudențială, izolată, în care s-a considerat că acțiunile întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, atunci când, pentru cererea formulată în litigiul în care a fost obținut titlul executoriu care conține o obligație de a face sau a nu face, ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, a operat o scutire legală obiectivă de la plata taxei judiciare de timbru (spre exemplu, scutirea legală prevăzută de art. 42 din Legea nr. 1/2000, potrivit căruia: „Cererile sau acțiunile în justiție, cererile accesorii și incidentale, precum și intabularea titlurilor de proprietate rezultate din aplicarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și a prezentei legi sunt scutite de taxa de timbru și de timbrul judiciar.”).

52. Controversa decurge din împrejurarea că, deși cererea prevăzută de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă este o cerere în materia executării silite, legiuitorul nu a înțeles să o reglementeze în cadrul art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, referitor la modalitatea de timbrare a cererilor în materia executării silite, din care reiese că taxele respectivelor cereri nu pot depăși anumite sume fixe, al căror quantum poate ajunge până la 1.000 de lei, precum și din faptul că cererea în discuție este o cerere pecuniară, cu obiect evaluabil în bani, așa încât s-a considerat că nu îi sunt aplicabile nici prevederile art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, întrucât acestea vizează acțiunile și cererile neevaluabile în bani.

53. În atare situație, interpretarea corectă, care să stea la baza unei practici unitare, trebuie realizată ținându-se seama, deopotrivă, de natura juridică a penalităților reglementate de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, precum și de

finalitatea reglementării conținute în aceste dispoziții legale, constând în determinarea debitorului rău-platnic de a executa obligația la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu și pe care numai el o poate executa.

54. Prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările și completările ulterioare, s-a introdus ca o noutate absolută în legislație, reglementarea unui nou mecanism pentru executarea obligațiilor de a face sau a nu face, care nu pot fi aduse la îndeplinire prin alte persoane. Așa fiind, prin art. 905 din Codul de procedură civilă (devenit art. 906 după republicarea codului în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015) s-a prevăzut posibilitatea obligării debitorului la penalități de întârziere, ce vor fi încasate de către creditor, acestea reprezentând un mijloc indirect de constrângere a debitorului de a-și îndeplini obligațiile prevăzute în titlul executoriu. S-a consacrat astfel, spre deosebire de vechea reglementare, dreptul creditorului de a folosi orice mijloc legal pentru a-l determina pe debitor să execute el însuși obligația în natură. Așa fiind, natura juridică a penalităților este aceea de mijloc de constrângere indirectă pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor, acestea putându-se acorda independent de existența unui prejudiciu.

55. Aceste aspecte au fost reținute prin Decizia nr. 16 din 6 martie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017.

56. De asemenea, prin aceeași decizie, instanța supremă a precizat că penalitățile prevăzute de Codul de procedură civilă sunt asemănătoare cu amenziile cominatorii prin caracterul lor de sancțiune patrimonială, „pedeapsă civilă” aplicabilă pentru neexecutarea sau executarea cu întârziere a obligației de către debitor.

57. Pe de altă parte, principiul executării în natură reglementat de art. 1.516 alin. (1) din Codul civil, potrivit căruia „creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației”, este aplicabil și obligațiilor de a face sau a nu face, care nu pot fi îndeplinite prin alte persoane.

58. Totodată, având în vedere că, potrivit art. 1.527 alin. (1) din Codul civil, „creditorul poate cere întotdeauna ca debitorul să fie constrâns să execute obligația în natură, cu excepția cazului în care o asemenea executare este imposibilă”, prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare, a fost reglementat, în cadrul procedurii de executare silită, un nou mecanism pentru executarea obligațiilor de a face sau a nu face, care nu pot fi aduse la îndeplinire prin alte persoane, interzicându-se în mod expres posibilitatea acordării daunelor cominatorii pentru neexecutarea acestor obligații (art. 907 din Codul de procedură civilă).

59. Așadar, menirea reglementării mecanismului de aplicare a penalităților prin art. 906 din Codul de procedură civilă este aceea ca, și în cazul obligațiilor de a face sau a nu face, care nu pot fi executate în natura lor specifică, în lipsa acordului debitorului, creditorul să poată totuși „forța” executarea directă, prin recurgerea la aceste „daune punitive”¹.

60. Acestea au fost reținute prin Decizia nr. 37 din 15 mai 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 19 iulie 2023, în considerentele căreia s-a mai reținut și că procedura aplicării de penalități (potrivit art. 906 din Codul de procedură

¹ Marian Nicolae, *Drept civil, Teoria generală*, vol. II. *Teoria drepturilor subiective civile*, Editura Solomon, București, 2018, pagina 196.

civilă) este reglementată în două etape. O primă etapă, conform art. 906 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, presupune stabilirea de către instanța de executare, la cererea creditorului, a cuantumului penalității, pe zi de întârziere, prin încheiere definitivă, dată cu citarea părților, dacă în termen de 10 zile de la comunicarea încheierii de încuviințare a executării debitorul nu execută obligația sa. În a doua etapă, potrivit art. 906 alin. (4) și (6) din Codul de procedură civilă, dacă în termen de 3 luni de la data comunicării încheierii de aplicare a penalității debitorul nu execută obligația prevăzută în titlul executoriu, instanța de executare, tot la cererea creditorului, va fixa suma definitivă ce i se datorează cu acest titlu, prin încheiere executorie dată cu citarea părților, creditorul putând solicita fixarea sumei definitive cu titlu de penalități după trecerea fiecărui termen de 3 luni în care debitorul nu își execută obligația.

61. Penalitatea stabilită de instanță, pe zi de întârziere, chiar dacă are un caracter provizoriu, nefiind certă, lichidă și nici exigibilă, constituie un mijloc de constrângere pentru debitor, prin amenințarea pe care o prezintă pentru acesta în sensul de a se vedea expus, în măsura în care nu va executa obligația principală stabilită în sarcina sa, riscului de a achita o sumă de bani, independent de daunele-interese compensatorii sau moratorii la care ar putea fi obligat, în condițiile dreptului comun.

62. Prin urmare, chiar dacă, spre deosebire de amenda cominatorie prevăzută de art. 580³ din Codul de procedură civilă (1865), în concepția noului Cod de procedură civilă (2010) penalitățile se cuvin creditorului, acestea nu îndeplinesc nicidecum o funcție reparatorie, ci își mențin rolul cominatoriu și, după caz, punitiv, ele nefiind, în niciun caz, acordate cu titlu de reparare a prejudiciului cauzat prin neexecutarea obligației sau pentru executarea sa cu întârziere. Pentru acordarea daunelor-interese moratorii sau, după caz, a daunelor-interese compensatorii, creditorul are la dispoziție, separat, acțiunea în răspundere civilă delictuală sau poate recurge la procedura prevăzută de art. 892 din Codul de procedură civilă.

63. Așa fiind, în acord cu punctul de vedere exprimat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, văzând și Decizia nr. 22 din 30 ianuarie 2024 a Curții Constituționale, trebuie amintit că cererea prin care creditorul solicită instanței de executare fixarea sumei datorate de către debitor cu titlu de penalități este integrată procedurii de executare silită, reprezentând o procedură accesorie procedurii executării silite, neavând caracter autonom față de această procedură, în care, în mod firesc, este integrată.

64. De aceea, despre cererea prevăzută de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu s-ar putea susține că declanșează un proces distinct în care judecătorul ar fi chemat să soluționeze pe fond pretențiile părților și nici nu s-ar putea considera că cererea de lichidare a penalităților ar avea ca scop principal procurarea unui avantaj patrimonial creditorului, suplimentar celui rezultat din titlul executoriu.

65. În jurisprudența instanței de contencios constituțional s-a arătat că finalitatea reglementării conținute în dispozițiile art. 906 din Codul de procedură civilă constă în determinarea debitorului rău-platnic de a executa o obligație la care este ținut în temeiul unui titlu executoriu, pe care numai el o poate executa. Prin exercitarea acestei constrângeri cu caracter pecuniar se urmărește contracararea manoperelor abuzive, tinzând la tergiversarea îndeplinirii obligațiilor asumate de debitor, în vederea asigurării celerității, ca exigență imperativă a executării silite.

66. Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 22 din 30 ianuarie 2024, paragraful 27, a reținut și că cererea de aplicare de penalități reprezintă o procedură accesorie procedurii executării silite pornite în vederea realizării obligației stabilite prin hotărâre

judecătorească sau printr-un alt titlu executoriu și care nu se aduce la îndeplinire de bunăvoie. Neavând un caracter autonom în raport cu procedura executării silite, cererea de aplicare de penalități nu poate fi soluționată decât în cadrul acesteia. Ca atare, soluționarea acestei cereri nu poate forma obiectul unui proces distinct.

67. De asemenea, prin Decizia nr. 30 din 24 aprilie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, s-a stabilit că, în măsura în care debitorul a executat obligația de a face sau a nu face, care nu poate fi îndeplinită prin altă persoană, chiar și pe parcursul soluționării cererii întemeiate pe dispozițiile art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, creditorul nu mai poate obține stabilirea sumei definitive cu titlu de penalitate.

68. În lumina celor prezentate anterior, cu privire la natura juridică a penalităților reglementate de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă și la finalitatea reglementării conținute în aceste dispoziții legale, se poate concluziona sub aspectul taxelor judiciare de timbru datorate pentru cererile de lichidare a penalităților, adresate de creditori instanțelor de executare în faza executării silite.

69. Astfel, cât timp penalitățile nu au un caracter reparator, nu au drept scop acoperirea prejudiciului suferit de creditor, ci constituie un mijloc juridic de constrângere indirect pentru asigurarea executării în natură a obligațiilor (putându-se acorda independent de despăgubirile la care creditorul este îndreptățit în temeiul art. 892 din Codul de procedură civilă) și, observând refuzul debitorului de a-și îndeplini obligația pe care o are față de creditor (refuz care nu ar trebui să conducă la promovarea unei noi acțiuni împovăraătoare financiar pentru cel din urmă, în vederea obținerii în mod real și concret a executării hotărârii judecătorești), trebuie să se considere că cererea prevăzută de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă este supusă taxei judiciare de timbru de 20 de lei, prevăzută de art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cu excepția situațiilor în care, în temeiul unei dispoziții legale exprese, este incidentă o cauză de scutire legală obiectivă sau, după caz, subiectivă, de la plata taxelor judiciare de timbru.

70. În raport cu funcția cominatorie a procedurii prevăzute de art. 906 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă și caracterul unitar al acestei proceduri, mai trebuie avut în vedere faptul că cererea de lichidare a penalităților, prevăzută de art. 906 alin. (4) din actul normativ invocat, nu are ca scop principal procurarea unui avantaj patrimonial creditorului, suplimentar celui din titlul executoriu, motiv pentru care aceasta trebuie timbrată cu o taxă judiciară de timbru fixată potrivit dispozițiilor art. 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, ca o cerere neevaluabilă în bani.

71. Pe de altă parte, soluționarea cererii creditorului, formulată în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, nu prezintă o complexitate deosebită, așa cum se arată și prin memoriul de sesizare a instanței supreme, ci presupune doar realizarea de către instanța de executare a unei simple operațiuni matematice de înmulțire a valorii sumelor fixate cu titlu de penalitate pentru fiecare zi de întârziere cu numărul de zile de neexecutare din intervalul de 3 luni sau mai mare în care debitorul nu și-a îndeplinit obligația.

72. Atunci când, pe parcursul soluționării cererii, debitorul își execută obligația, cererea creditorului va fi respinsă. Astfel cum rezultă și din Decizia nr. 30 din 24 aprilie 2023, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în această din urmă ipoteză,

funcția cominatorie a procedurii și-a atins finalitatea, motiv pentru care nu mai există nicio rațiune pentru ca funcția punitivă să subziste.

73. Prin urmare, în nicio situație, instanța de executare, investită cu soluționarea cererii prevăzute de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, nu realizează o analiză și nu statuează asupra fondului dreptului rezultat din titlul executoriu.

74. Or, în opțiunea legiuitorului, pentru cererile indicate în art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 s-a adoptat un sistem mixt de taxare, astfel: unele cereri se taxează cu o taxă fixă (cererea pentru încuviințarea executării silite; cererea de suspendare a executării silite, inclusiv a executării provizorii; contestația la executare, atunci când obiectul executării silite nu este evaluabil în bani; cererile de întoarcere a executării silite, care se taxează, în toate cazurile, cu 50 de lei, dacă valoarea cererii nu depășește 5.000 de lei, și cu 300 de lei, pentru cererile a căror valoare depășește 5.000 de lei); *taxarea la valoare, însă plafonat la o anumită sumă forfetară* (contestata la executare silită, pentru care taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului, atunci când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite, fără ca taxa aferentă să poată depăși suma de 1.000 de lei, indiferent de valoarea contestată); *taxarea progresivă, în funcție de valoare, potrivit regulilor prevăzute în art. 3 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență*, doar în cazul în care prin contestația la executare silită se invocă, în condițiile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului (această din urmă ipoteză are în vedere executarea silită începută în temeiul unui alt titlu decât hotărârea judecătorească, atunci când pe calea contestației la executare se invocă motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului).

75. Amintita configurare a regulilor de taxare în materia executării silite denotă însă faptul că soluția timbrajului, în cotă procentuală, se raportează la valoarea obiectului (neplafonată) numai atunci când fondul pus în discuție este legat de titlul executoriu (contestările la titlu, când titlul executoriu este altul

decât o hotărâre judecătorească și a căror soluționare presupune examinarea fondului dreptului, în limitele motivelor invocate în contestații), în toate celelalte cazuri fiind adoptat fie sistemul taxării la o sumă fixă, fie al taxării la valoare, dar plafonată legal.

76. În atare situație, în cazul cererilor prevăzute de art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, care nu sunt reglementate în mod expres în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013, nu li se pot aplica prin analogie dispozițiile referitoare la taxarea progresivă, în funcție de valoare, potrivit regulilor prevăzute în art. 3 alin. (1) din aceeași ordonanță de urgență, câtă vreme această taxare, fără plafonare, operează în materia executării silite, cu titlu de excepție, numai în situația indicată de art. 10 alin. (3) din respectiva ordonanță de urgență, cu referire la prevederile art. 712 alin. (2) din Codul de procedură civilă, atunci când executarea silită se face în temeiul unui alt titlu executoriu decât o hotărâre judecătorească, caz în care, în contestația la executare, pot fi invocate și motive de fapt sau de drept privitoare la fondul dreptului cuprins în titlul executoriu, dacă legea nu prevede în legătură cu acel titlu executoriu o altă cale procedurală pentru desființarea lui.

77. De asemenea, soluțiile legislative în privința taxării cererilor formulate în materia executării silite sunt raționale și echitabile din punctul de vedere al justei așezări a sarcinii fiscale, putându-se observa că în cele mai multe ipoteze reglementate în cuprinsul art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt avute în vedere cererile și contestațiile adresate instanței de executare după definitivarea unui proces în care instanțele judecătorești au analizat fondul dreptului litigios și care a fost finalizat prin emiterea hotărârii judecătorești, care se bucură de autoritate de lucru judecat și forță executorie. De aceea, taxarea la valoare este prevăzută pentru materia executării silite doar în acele situații în care instanța de executare poate fi abilitată să analizeze fondul dreptului rezultat dintr-un titlu executoriu, altul decât o hotărâre judecătorească.

78. Așadar, pentru considerentele prezentate, ținând seama și de rațiunile care stau la baza regulilor instituite în art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, în temeiul dispozițiilor art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

ÎN ALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1, art. 3 alin. (1), art. 10 și 27 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, cererile adresate instanțelor judecătorești, în faza executării silite, în temeiul art. 906 alin. (4) din Codul de procedură civilă, prin care creditorul obligației de a face sau a nu face, ce nu poate fi îndeplinită prin altă persoană decât debitorul, solicită stabilirea sumei pe care debitorul acestei obligații o datorează cu titlu de penalități, sunt supuse taxei judiciare de timbru de 20 de lei, prevăzută de art. 27 din actul normativ anterior menționat, cu excepția situațiilor în care, în temeiul unei dispoziții legale exprese, este incidentă o cauză de scutire legală obiectivă sau, după caz, subiectivă, de la plata taxelor judiciare de timbru.

Obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 octombrie 2025.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

LIA SAVONEA

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

REGULAMENT

pentru modificarea și completarea Regulamentului Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2024 privind regimul și principiile aferente remunerării personalului și membrilor Consiliului în cadrul Autorității de Supraveghere Financiară

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (2), art. 14 și ale art. 15 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din ședința din data de 26.11.2025,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezentul regulament.

Art. I. — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 5/2024 privind regimul și principiile aferente remunerării personalului și membrilor Consiliului în cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 13 mai 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 9, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) principiul confidențialității salariului — respectarea caracterului confidențial al informațiilor privind nivelul individual al remunerației, în condițiile prevăzute de contractul colectiv de muncă, contractul individual de muncă și legislația aplicabilă, fără a aduce atingere dreptului salariaților de a fi informați cu privire la nivelurile medii de remunerare, potrivit normelor europene privind transparența salarială;”

2. La articolul 9, după litera f) se introduc trei noi litere, lit. g)-i), cu următorul cuprins:

„g) principiul transparenței — principiu conform căruia se asigură accesibilitate asupra informațiilor în ceea ce privește structura organizatorică (organigrama), grila de salarizare, nivelul indemnizațiilor de conducere și criteriile obiective care fundamentează stabilirea remunerației, în vederea asigurării încrederii și integrității instituționale;

h) principiul eticii profesionale — corelarea nivelului de remunerare și a menținerii acestuia cu conduita etică, integritatea profesională și respectarea valorilor instituționale ale A.S.F., pe tot parcursul derulării raportului de muncă;

i) principiul responsabilității și al verificării periodice — evaluarea periodică a politicii de remunerare pentru a asigura conformitatea cu legislația europeană și națională, cu principiile de guvernanță corporativă și cu obiectivele strategice ale A.S.F.”

3. La articolul 15 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) experiență;”

4. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Salariul brut al personalului A.S.F. reprezintă totalitatea drepturilor salariale acordate lunar salariatului și cuprinde salariul de bază, stabilit în funcție de criteriile prevăzute la art. 23, indemnizații, sporuri aferente condițiilor specifice de muncă, vechimii, performanței, titlurilor obținute ori altor situații justificate de natura activității, alte adaosuri, acordate potrivit prevederilor legale, contractului colectiv de muncă aplicabil și/sau reglementărilor interne ale A.S.F. privind remunerarea, aprobate de Consiliul A.S.F.

(2) Drepturile salariale prevăzute la alin. (1) se stabilesc astfel încât să asigure respectarea principiilor de echitate, nediscriminare, proporționalitate și stimulare a performanței, precum și a prevederilor privind egalitatea de remunerare pentru muncă de aceeași valoare.

(3) Structura concretă și condițiile de acordare a componentelor salariului brut prevăzut la alin. (1) se detaliază în reglementările

interne ale A.S.F., aprobate de Consiliul A.S.F., și/sau în contractul colectiv de muncă aplicabil.

(4) Componenta salariului brut și eventualele modificări ale acestuia se comunică salariatului în mod transparent, fiind menționate în contractul individual de muncă sau, după caz, în actele adiționale corespunzătoare.”

5. La articolul 23, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) gradul de complexitate a activității, nivelul de responsabilitate, decizie și impactul postului asupra obiectivelor instituționale ale A.S.F.;”

6. La articolul 23, după litera d) se introduc două noi litere, lit. d¹) și d²), cu următorul cuprins:

„d¹) performanța profesională individuală, evaluată în conformitate cu reglementările interne privind evaluarea performanței profesionale;

d²) principiile de echitate, transparență și nediscriminare, în sensul asigurării unui tratament egal pentru muncă de aceeași valoare, potrivit legislației în vigoare;”

7. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Salariul de bază pentru funcțiile de conducere și de execuție se aprobă de către președintele A.S.F., în limitele grilei de salarizare, atât la angajare, cât și ulterior, conform reglementărilor interne ale A.S.F.”

8. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Stabilirea salariului de bază la angajare și modificarea acestuia la promovare se efectuează la propunerea membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., în limitele grilei de salarizare și în limita cheltuielilor de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al A.S.F., precum și în conformitate cu reglementările interne ale A.S.F., și se aprobă de președintele A.S.F.”

9. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Propunerile privind modificarea salariului de bază ca urmare a negocierii anuale se efectuează după finalizarea procesului de evaluare a performanței, în limitele grilei de salarizare și în limita cheltuielilor de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al A.S.F., precum și în conformitate cu reglementările interne ale A.S.F., la propunerea membrilor executivi ai Consiliului A.S.F., și se aprobă de președintele A.S.F.”

10. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Personalul A.S.F. poate beneficia de alte drepturi de natură salarială, precum și de natură socială stabilite prin CCM negociat la nivelul A.S.F. și/sau prin reglementările interne privind remunerarea, iar membrii Consiliului A.S.F. pot beneficia de alte drepturi de natură salarială, precum și de natură socială stabilite prin hotărâri ale Consiliului A.S.F., în limita cheltuielilor de personal aprobate prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al A.S.F., precum și în conformitate cu reglementările interne ale A.S.F., cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În scopul recunoașterii experienței profesionale și calificărilor dobândite de personalul A.S.F., precum și în scopul asigurării protecției sociale în cazuri justificate, prin CCM și/sau reglementările prevăzute la alin. (1) ori prin hotărâri ale Consiliului A.S.F., se pot acorda sporuri aferente condițiilor specifice de muncă, vechimii, performanței, titlurilor obținute ori altor situații justificate de natura activității, precum și drepturile de natură socială.

(3) În sensul prezentului regulament, drepturile de natură socială prevăzute la alin. (1) reprezintă ajutoarele și facilitățile acordate salariaților de către angajator, în scopul sprijinirii acestora în situații justificate ori pentru asigurarea protecției sociale.”

11. După articolul 41 se introduce un nou capitol, cap. V¹, cuprinzând art. 41¹-41⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL V¹

Transparență și etică

Art. 41¹. — (1) A.S.F. publică anual, în raportul său de activitate, informații privind:

a) principiile generale de remunerare aplicate;

b) cheltuielile totale de personal și structura acestora.

(2) A.S.F. publică pe site-ul propriu organigrama, nivelul indemnizației aferente calității de membru al Consiliului A.S.F. și grila de salarizare a personalului A.S.F.

Art. 41². — Sistemul de remunerare se întemeiază pe principiul transparenței, care presupune asigurarea unui nivel de informare privind structura organizațională, principiile generale care stau la baza politicii de remunerare și nivelul indemnizațiilor.

Art. 41³. — Sistemul de remunerare reflectă respectarea principiului eticii profesionale, care presupune desfășurarea activității cu integritate, onestitate, imparțialitate și responsabilitate, în conformitate cu reglementările interne ale A.S.F.

Art. 41⁴. — Sistemul de remunerare poate fi supus unui proces de revizuire internă pentru menținerea conformității cu principiile de remunerare și bunele practici de guvernanță instituțională.”

Art. II. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 decembrie 2025.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Alexandru Petrescu

București, 26 noiembrie 2025.
Nr. 7.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

